

[Socialministeren.]

For så vidt angår spørgsmålet om lægernes kørselsudgifter ved aflæggelse af sygebesøg, bemærkes, at disse efter sygesikringslovens § 19 fastsættes ved overenskomst. Det oprindelige forslag til lov om offentlig sygesikring indeholdt i § 19 et omfattende regelsæt vedrørende kørselsgodtgørelse. Da bestemmelsen måtte forudses vanskelig at administrere, ændredes bestemmelsen under folketingsbehandlingen til, at bestemmelser om kørselsgodtgørelse til læger, der tilkaldes til gruppe 1-sikrede, fastsættes ved sygesikringsoverenskomsten. Foreligger ingen godkendt overenskomstbestemmelse om kørselsgodtgørelse, fastsætter socialministeren efter § 19, 2. pkt., de nærmere regler.

Efter lovens systematik og bestemmelsens forhistorie må socialministeriet imidlertid være af den opfattelse, at der hermed er tænkt på en anden situation end den nuværende konfliktsituation, nemlig den situation, hvor overenskomstens parter ikke ønsker at lade lægernes kørselsudgifter være reguleret ved sygesikringsoverenskomst.

Ved tilrettelæggelse af relationen læge/gruppe 1-sikret er der ved sygesikringsoverenskomsten tilstræbt et nærhedsprincip, således at der typisk ikke er længere end 10 km fra lægen til patienten.

Ved den af socialministeriet i medfør af sygesikringslovens § 12, stk. 2, udstedte bekendtgørelse nr. 570 af 26. november 1975 stilles de gruppe 1-sikrede under konflikten i betalingsmæssig henseende som gruppe 2-sikrede og får derfor også frit lægevalg, således at nærhedsprincippet ikke håndhæves. I forbindelse hermed må bemærkes, at gruppe 2-sikrede aldrig har fået tilskud til betaling af lægernes kørselsregninger.

Efter den af monopoltilsynet i medfør af avancestoploven udstedte bekendtgørelse af 18. november 1975 om takster for lægehjælp m. v. til gruppe 1-sikrede efter sygesikringsloven er der ganske enkelte udgifter, som lægerne kan beregne sig i henhold til de fastsatte maksimaltakster, men hvortil sygesikringen ikke yder tilskud. Dette gælder således kørselsudgifter, som lægerne kan beregne sig med max. 81 øre pr. kørt kilometer. Denne udgift har som nævnt gruppe 2-sikrede ej heller kunnet få refunderet. Tilkalder en patient sin valgte (nærmeste) læge,

vil kørselsudgiften højst medføre en udgift for den sikrede på 16,20 kr.

I visse områder af landet, hvor der ikke er et tilstrækkeligt antal praktiserende læger eller der ikke er tilstrækkelig geografisk fordeling af de alment praktiserende læger, har det imidlertid været nødvendigt at bryde nærhedsprincippet med deraf følgende højere kørselsudgifter. Det er ministeriets opfattelse, at der til særlig belastende udgifter til betaling af kørsel for patientens sædvanlige læge i disse tilfælde vil kunne ydes tilskud af kommunernes sociale udvalg som et personligt tillæg for pensionisternes vedkommende og ellers i henhold til forsorgsloven, jfr. § 3 i socialministeriets bekendtgørelse af 26. november 1975.

Derimod finder ministeriet det ikke ønskeligt at udstede generelle regler om tilskud til lægernes kørselsudgifter. Man kan i denne forbindelse dels pege på, at nærhedsprincippet er brudt, idet patienterne nu som gruppe 2-sikrede har frit lægevalg, hvorfor udgiften vil være ganske uberegnelig, dels at det vil medføre administrative vanskeligheder at kontrollere lægernes beregning af kørselsudgifter, særlig hvor der er tale om vagtlægekørsel.

Af Poul Dam (SF) til socialministeren (12/1 76):

„Kan ministeren forklare, hvordan det er muligt for Landsforeningen Evnesvages Vel at tage stilling til finansudvalgets behandling af aktstykke 47?“

(Spm. nr. 230).

Begrundelse.

I en henvendelse til folketingets medlemmer har Landsforeningen Evnesvages Vel bl. a. fremført: „Der er ikke under den løbende debat i finansudvalgets behandling af sagen og de dermed stillede spørgsmål fremkommet ting, som ændrer landsforeningens opfattelse af projektet“. Det er efter spørgerens mening ikke sandsynligt, at landsforeningen baserer denne udtalelse alene på pressens omtale af finansudvalgets behandling af aktstykke 47, og man må derfor gå ud fra, at landsforeningen har fået supplerende oplysninger om finansudvalgets arbejde med aktstykket. Da finansudvalgets